

32009D0406

L 140/136

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

5.6.2009.

ODLUKA br. 406/2009/EZ EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 23. travnja 2009.****o naporima koje poduzimaju države članice radi smanjenja emisija stakleničkih plinova s ciljem ostvarenja ciljeva Zajednice vezanih za smanjenje emisija stakleničkih plinova do 2020. godine**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 175. stavak 1.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,

uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija,

u skladu s postupkom utvrđenim u članku 251. Ugovora ⁽²⁾,

budući da:

(1) Temeljni je cilj Okvirne konvencije Ujedinjenih naroda o promjeni klime (UNFCCC), koja je u ime Europske zajednice potvrđena Odlukom Vijeća 94/69/EZ ⁽³⁾, stabilizirati koncentracije stakleničkih plinova u atmosferi na razini koja bi spriječila opasni antropogeni utjecaj na klimatski sustav.

(2) Najnovije je stajalište Zajednice, izraženo prije svega na zasjedanju Europskog vijeća u ožujku 2007., da za postizanje tog cilja ukupni porast globalne prosječne godišnje

površinske temperature ne smije biti veći od 2 °C iznad predindustrijske razine, što znači da globalne emisije stakleničkih plinova do 2050. godine treba smanjiti na razinu koja će biti barem za 50 % niža od razine iz 1990. Emisije stakleničkih plinova Zajednice na koje se odnosi ova Odluka treba nastaviti smanjivati i nakon 2020. godine u okviru nastojanja Zajednice da doprinese cilju smanjenja emisija na globalnoj razini. Razvijene zemlje, uključujući države članice EU-a, trebaju i dalje imati vodeću ulogu te se obvezati da će do 2020. godine zajednički smanjiti svoje emisije stakleničkih plinova za 30 % u usporedbi s razinama iz 1990. One to trebaju učiniti i s obzirom na postavljeni cilj da do 2050. zajednički smanje emisije stakleničkih plinova za 60 do 80 % u odnosu na razine iz 1990. Za postizanje tih smanjenja emisija svoj doprinos trebaju dati svi gospodarski sektori, uključujući i međunarodni pomorski promet i zrakoplovstvo. Zrakoplovstvo doprinosi tim smanjenjima svojim uključivanjem u sustav trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Zajednice (dalje u tekstu „sustav Zajednice”). U slučaju da države članice ne odobre ni jedan međunarodni sporazum koji bi bio sklopljen u okviru Međunarodne pomorske organizacije i čiji bi ciljevi obuhvaćali i smanjivanje emisija iz međunarodnog pomorskog prometa, ili da Zajednica do 31. prosinca 2011. ne odobri ni jedan takav sporazum sklopljen u okviru UNFCCCa, Komisija treba predložiti da se emisije iz međunarodnog pomorskog prometa na usklađeni način uključe u obveze smanjenja emisija na razini Zajednice, s ciljem da predloženi akt stupi na snagu do 2013. godine. Takav prijedlog treba na minimum svesti bilo kakav negativni učinak na konkurentnost Zajednice, istodobno uzimajući u obzir potencijalnu dobrobit za okoliš.

(3) Nadalje, radi postizanja ovog cilja, Europsko vijeće je na zasjedanju u ožujku 2007. godine potvrdilo obvezu Zajednice da do 2020. godine smanji emisije stakleničkih plinova za 30 % u odnosu na 1990., kao njezin doprinos globalnom i sveobuhvatnom sporazumu za razdoblje nakon 2012., pod uvjetom da se i druge razvijene zemlje obvežu na odgovarajuća smanjenja emisija te da zemlje u razvoju koje su gospodarski naprednije isto tako daju odgovarajući doprinos u skladu sa svojim odgovornostima i mogućnostima.

⁽¹⁾ SL C 27, 3.2.2009., str. 71.

⁽²⁾ Mišljenje Europskog parlamenta od 17. prosinca 2008. (još nije objavljeno u Službenom listu) i Odluka Vijeća od 6. travnja 2009.

⁽³⁾ SL L 33, 7.2.1994., str. 11.

- (4) Europsko Vijeće je na zasjedanju u ožujku 2007. naglasilo da je Zajednica obvezna preoblikovati gospodarstvo Europe u gospodarstvo visoke energetske učinkovitosti s niskim emisijama stakleničkih plinova, te je odlučilo da do sklapanja globalnog i sveobuhvatnog sporazuma za razdoblje nakon 2012. godine i ne dovodeći u pitanje njezinu poziciju u međunarodnim pregovorima Zajednica preuzme nezavisnu čvrstu obvezu da će do 2020. ostvariti smanjenje emisija stakleničkih plinova za najmanje 20 % u odnosu na 1990. godinu.
- (5) Poboljšanje energetske učinkovitosti predstavlja ključni element za države članice da bi mogle ispuniti zahtjeve u skladu s ovom Odlukom. U tom kontekstu Komisija treba pažljivo pratiti napredak u ostvarenju cilja smanjenja potrošnje energije za 20 % do 2020. godine i predlagati dodatne mjere ako bi taj napredak bio nedovoljan.
- (6) Direktivom 2003/87/EZ⁽¹⁾ uspostavljen je sustav trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Zajednice, koji pokriva određene gospodarske sektore. Svi gospodarski sektori trebaju doprinosti smanjenju emisija kako bi se do 2020. godine na isplativ način ostvario cilj smanjenja emisija stakleničkih plinova za 20 % u odnosu na razine iz 1990. Države članice zato trebaju provoditi dodatne politike i mjere u nastojanju da još više ograniče emisije stakleničkih plinova iz izvora koji nisu obuhvaćeni Direktivom 2003/87/EZ.
- (7) Napore svake države članice treba utvrditi s obzirom na razinu njezinih emisija stakleničkih plinova iz 2005. na koje se odnosi ova Odluka, prilagođenu tako da isključuje emisije iz postrojenja koja su postojala 2005. godine, ali su u sustav Zajednice uključena u razdoblju od 2006. do 2012. Godišnje količine emisijskih kvota koje će se dodijeliti za razdoblje od 2013. do 2020. u tonama ekvivalenta ugljikovog dioksida treba utvrditi na temelju revidiranih i verificiranih podataka.
- (8) Napori država članica za smanjenje emisija trebaju se temeljiti na načelu solidarnosti između država članica i potrebi za održivim gospodarskim rastom u cijeloj Zajednici, uzimajući u obzir relativni BDP po glavi stanovnika u državama članicama. Državama članicama koje trenutačno imaju niski BDP po glavi stanovnika te zato očekuju veliki rast BDP-a, treba dozvoliti da povećaju svoje emisije stakleničkih plinova u odnosu na 2005. godinu, ali to povećanje treba ograničiti i tako doprinijeti nezavisnoj obvezi Zajednice za smanjenje emisija. Države članice koje trenutačno imaju relativno visoki BDP po glavi stanovnika trebaju smanjiti svoje emisije stakleničkih plinova u odnosu na 2005. godinu.
- (9) Radi daljnje pravedne raspodjele aktivnosti među državama članicama, koje pomažu u ostvarivanju nezavisne obveze Zajednice za smanjenje emisija, ni od jedne države članice ne smije se zahtijevati da do 2020. godine smanji emisije stakleničkih plinova za više od 20 % u odnosu na razine iz 2005., niti joj se smije dopustiti da do 2020. godine poveća emisije stakleničkih plinova za više od 20 % u odnosu na razine iz 2005. Emisije stakleničkih plinova treba smanjiti u razdoblju između 2013. i 2020. godine. Svakoj državi članici treba dopustiti da iz sljedeće godine prenese količinu koja ne smije biti veća od 5 % njezinih godišnjih emisijskih kvota. Ako su emisije neke države članice ispod razine njezinih godišnjih emisijskih kvota, toj državi članici treba dopustiti da svoj višak smanjenja emisija prenese u sljedeće godine.
- (10) Kao sredstvo za izravnavanje razlika u troškovima smanjivanja emisija s kojima se suočavaju različite države članice, uzimajući u obzir povećanu geografsku prilagodljivost, i istodobno kao sredstvo povećanja sveukupne isplativosti cijele obveze Zajednice, države članice trebaju imati mogućnost prenijeti dio svojih godišnjih emisijskih kvota na druge države članice. Transparentnost takvih prijenosa treba osigurati kroz obavješćivanje Komisije i unošenjem svakog prijenosa u registre obiju država članica koje u tom prijenosu sudjeluju. Takav se prijenos može obaviti na način koji odgovara objema stranama, bilo da se radi o dražbovnoj prodaji, korištenju tržišnih posrednika koji djeluju u okviru neke agencije, ili dvostranim sporazumima.
- (11) Emisije stakleničkih plinova unutar Zajednice potrebno je znatno smanjiti. Korištenje jedinica iz projektnih aktivnosti treba ograničiti, tako da ono bude dopuna aktivnostima na domaćem planu. Unija je i dalje obvezna neprekidno poboljšavati mehanizam čistog razvoja (CDM) i nastojat će postići poboljšanja kroz odgovarajuće međunarodne procese. Važno je da jedinice iz projektnih aktivnosti koje koriste države članice predstavljaju stvarna, dodatna i trajna smanjenja emisija koja je moguće verificirati, da jasno koriste održivom razvoju, te da nemaju većih negativnih učinaka na okoliš i društvo. Države članice trebaju izvješćivati o kvalitativnim kriterijima koje primjenjuju za korištenje takvih jedinica.
- (12) S ciljem osiguravanja fleksibilnosti za države članice pri ispunjavanju njihovih obveza, promicanja održivog razvoja u trećim zemljama, posebno u zemljama u razvoju, i pružanja sigurnosti investitorima, Zajednica bi prije sklapanja budućeg međunarodnog sporazuma o klimatskim promjenama (dalje u tekstu „međunarodni sporazum o klimatskim promjenama“) trebaju nastaviti priznavati određenu količinu jedinica iz projekata za smanjivanje emisija stakleničkih plinova u trećim zemljama. Države članice trebaju se pobrinuti da politike koje primjenjuju pri kupovini tih jedinica poboljšaju pravednu geografsku raspodjelu projekata, posebno kroz povećanje udjela ovjerenih smanjenja emisija (CER) kupljenih od najnerazvijenijih zemalja (LDC) i malih otočnih država u razvoju (SIDS), kao i postizanje međunarodnog sporazuma o klimatskim promjenama.

⁽¹⁾ Direktiva 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. listopada 2003. o uspostavi sustava trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Zajednice (SL L 275, 25.10.2003., str. 32.).

- (13) Zato državama članicama treba omogućiti korištenje jedinica smanjenja emisija stakleničkih plinova, izdanih na temelju smanjenja ostvarenih tijekom razdoblja od 2008. do 2012. godine, koja proizlaze iz projekata koji su prema vrsti ispunjavali uvjete za korištenje jedinica u okviru sustava Zajednice tijekom tog razdoblja. Državama članicama isto tako treba omogućiti korištenje jedinica smanjenja emisija stakleničkih plinova izdanih na temelju smanjenja ostvarenih nakon razdoblja od 2008. do 2012., koja proizlaze iz projekata registriranih tijekom razdoblja od 2008. do 2012., odnosno iz projekata koji su prema vrsti ispunjavali uvjete za korištenje jedinica u okviru sustava Zajednice tijekom toga razdoblja.
- (14) U najnerazvijenijim zemljama (LDC) provedeno je vrlo malo CDM projekata. Budući da Zajednica podupire pravednu raspodjelu CDM projekata, između ostalog i kroz Komisijin Globalni savez za ublažavanje klimatskih promjena, kako je navedeno u Priopćenju Komisije od 18. rujna 2007. pod naslovom „Izgradnja saveza za ublažavanje klimatskih promjena između Europske unije i siromašnih zemalja u razvoju koje su najosjetljivije na klimatske promjene” primjereno je da odobravanje jedinica iz projekata započetih u najnerazvijenijim zemljama nakon razdoblja od 2008. do 2012. bude sigurno za projekte koji su po vrsti ispunjavali uvjete za korištenje jedinica u okviru sustava Zajednice tijekom razdoblja od 2008. do 2012. godine. Takvo odobravanje treba nastaviti do 2020. godine ili do sklapanja relevantnog sporazuma sa Zajednicom, ovisno o tome što od toga bude ranije.
- (15) Radi veće fleksibilnosti za države članice i radi promicanja održivog razvoja u zemljama u razvoju, države članice trebaju moći koristiti dodatne jedinice iz projekata koji proizlaze iz sporazuma koje Zajednica sklopi s trećim zemljama. Nakon 2012. ne može se nastaviti s projektima zajedničke provedbe (JI) bez međunarodnog sporazuma o klimatskim promjenama kojim će biti utvrđene količine dodijeljene kvote razvijenim zemljama. Međutim, jedinice smanjenja emisija stakleničkih plinova koje proizlaze iz takvih projekata treba nastaviti priznavati kroz sporazume s trećim zemljama.
- (16) Da bi se lakše osiguralo tržište za CDM jedinice nakon 2012. godine, važno je da države članice mogu stalno koristiti te jedinice. Da bi se osiguralo takvo tržište te da bi se u okviru Zajednice osigurala daljnja smanjenja emisija stakleničkih plinova, što bi poboljšalo ispunjavanje ciljeva Zajednice u pogledu obnovljivih izvora energije, energetske učinkovitosti, sigurnosti energije, inovacija i konkurentnosti, prijedlog je da se do postizanja međunarodnog sporazuma o klimatskim promjenama državama članicama odobri korištenje jedinica iz projekata smanjenja emisija stakleničkih plinova u trećim zemljama, ili u drugim državama članicama, do količine koja predstavlja 3 % emisija stakleničkih plinova svake države članice, koje 2005. godine nisu bile obuhvaćene Direktivom 2003/87/EZ. Državama članicama trebao bi se dopustiti prijenos neiskorištenog dijela tih količina na druge države članice. Nekim državama članicama s negativnim ograničenjem, ili s pozitivnim ograničenjem od najviše 5 %, kako je utvrđeno ovom Odlukom, treba uz gore spomenute jedinice odobriti korištenje dodatnih godišnjih jedinica u iznosu od 1 % njihovih verificiranih emisija iz 2005., iz projekata u najnerazvijenijim zemljama (LDC) i malim otočnim državama u razvoju (SIDS), ako ispunjavaju jedan od četiri uvjeta utvrđena ovom Odlukom.
- (17) Ova Odluka ne smije dovesti u pitanje strože nacionalne ciljeve. Ako države članice radi ispunjavanja strožih ciljeva ograniče emisije stakleničkih plinova na koje se odnosi ova Odluka u većoj mjeri od one na koju ih ova Odluka obvezuje, ograničenja jedinica za smanjenje emisija stakleničkih plinova koja se predviđaju ovom Odlukom ne primjenjuju se na dodatna ograničenja emisija utvrđena za postizanje nacionalnih ciljeva.
- (18) Da bi se pri postizanju nacionalnih ciljeva povećala učinkovitost u odnosu na trošak, posebno za države članice koje imaju ambiciozne ciljeve, države članice mogu koristiti emisijske jedinice koje proizlaze iz projekata na razini Zajednice kako je utvrđeno člankom 24.a Direktive 2003/87/EZ.
- (19) Kad međunarodni sporazum o klimatskim promjenama bude postignut, države članice trebaju prihvaćati samo jedinice smanjenja emisija od zemalja koje su taj sporazum ratificirale u skladu sa zajedničkim pristupom.
- (20) Činjenica da se određene odredbe ove Odluke odnose na odobravanje međunarodnog sporazuma o klimatskim promjenama od strane Zajednice ne dovodi u pitanje zaključivanje tog sporazuma od strane država članica.
- (21) Nakon što međunarodni sporazum o klimatskim promjenama za razdoblje nakon 2012. bude odobren, Zajednica i njezine države članice trebaju sudjelovati u financiranju mjera za smanjenje emisija stakleničkih plinova koje je moguće mjeriti, verificirati, o njima izvješćivati, koje su primjerene na nacionalnim razinama i koje su u skladu s ciljem ograničavanja porasta srednje površinske temperature na globalnoj razini na 2 °C u usporedbi s predindustrijskim razinama, u zemljama u razvoju koje su ratificirale sporazum.
- (22) Nakon što međunarodni sporazum o klimatskim promjenama za razdoblje nakon 2012. bude odobren, Zajednica i njezine države članice trebaju, na način na koji to navedenim sporazumom bude predviđeno, sudjelovati u financiranju pomoći zemljama u razvoju koje su ratificirale sporazum, posebno zemljama koje su izložene najvećem riziku od klimatskih promjena, s ciljem da im se pruži pomoć u njihovim strategijama za prilagodbu i smanjivanje rizika.

- (23) U slučaju da Zajednica do 31. prosinca 2010. ne odobri ni jedan sporazum o klimatskim promjenama, Komisija će predložiti da se u obveze Zajednice u pogledu smanjivanja emisija isto tako uključe emisije i uklanjanja vezani za korištenje zemljišta, prenamjenu korištenja zemljišta i šumarstvo, prema usklađenim modalitetima koji se temelje na radu obavljenom u kontekstu Unfccc-a, te da se osigura trajnost i ekološki integritet doprinosa vezanih uz korištenje zemljišta, prenamjenu korištenja zemljišta i šumarstvo kao i točno praćenje i izračunavanje, s ciljem da predloženi akt stupi na snagu počevši od 2013. Komisija treba ocijeniti treba li u skladu s time prilagoditi raspodjelu aktivnosti po pojedinim državama članicama.
- (24) Napredak u ispunjavanju obveza utvrđenih ovom Odlukom svake godine treba ocjenjivati na temelju izvješća podnesenih u skladu s Odlukom br. 280/2004/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o mehanizmu za praćenje emisija stakleničkih plinova u Zajednici i za provedbu Kyotskog protokola⁽¹⁾. Svake dvije godine treba ocjenjivati predviđeni napredak, a 2016. godine treba dati potpunu ocjenu provedbe ove Odluke.
- (25) Svaku promjenu u području primjene Direktive 2003/87/EZ treba popratiti sukladnom promjenom maksimalne količine emisija stakleničkih plinova na koje se odnosi ova Odluka.
- (26) Nakon što Zajednica odobri međunarodni sporazum o klimatskim promjenama, emisijska ograničenja za države članice treba prilagoditi tako da Zajednica može ispuniti svoje obveze smanjenja emisija stakleničkih plinova utvrđene tim sporazumom, uzimajući u obzir načelo solidarnosti među državama članicama i potrebu za održivim razvojem u cijeloj Zajednici. Količinu jedinica iz projekata smanjenja emisija stakleničkih plinova u trećim zemljama koju svaka država članica može iskoristiti treba povećati najviše do polovice količine smanjenja ostvarenih kroz dodatne aktivnosti u skladu s ovom Odlukom.
- (27) Registri uspostavljeni u skladu s Odlukom br. 280/2004/EZ i središnji administrator imenovan u skladu s Direktivom 2003/87/EZ trebaju osigurati točnost obrade i obračunavanja svih transakcija u okviru provedbe ove Odluke.
- (28) Budući da obveza Zajednice u pogledu smanjenja emisija nameće zadatke ne samo središnjim vladama država članica već i njihovim lokalnim i regionalnim upravama i drugim lokalnim ili regionalnim forumima i organizacijama koje zagovaraju smanjenja emisija, države članice trebaju osigurati suradnju između njihovih središnjih i lokalnih tijela na različitim razinama.
- (29) Pored pojedinačnih država članica, u ispunjavanju obveze smanjenja emisija Zajednice trebaju svojim doprinosom sudjelovati središnje vlade, lokalne i regionalne organizacije i tijela, tržišni akteri, kao i domaćinstva i pojedinačni potrošači, bez obzira na razinu emisija stakleničkih plinova koja im se može pripisati.
- (30) Države članice trebaju osigurati financiranje primjene novih inovativnih tehnika kako bi industrijskim operatorima omogućile stvaranje novih radnih mjesta, čime će povećati konkurentnost i potaknuti postizanje ciljeva postavljenih u okviru Lisabonske strategije.
- (31) Budući da je povećanje proizvodnje električne energije iz obnovljivih izvora posebno važan način smanjivanja emisija stakleničkih plinova, države članice ga trebaju nastojati postići u kontekstu Direktive 2009/28/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o promicanju korištenja energije iz obnovljivih izvora⁽²⁾.
- (32) Mjere potrebne za provođenje ove Direktive donose se u skladu s Odlukom Vijeća 1999/468/EZ od 28. lipnja 1999. o utvrđivanju postupaka za izvršavanje provedbenih ovlasti dodijeljenih Komisiji⁽³⁾.
- (33) Komisiju treba ovlastiti za utvrđivanje godišnjih količina emisijskih kvota koje će se dodjeljivati u razdoblju od 2013. do 2020., izraženih u tonama ekvivalenta ugljikovog dioksida, za utvrđivanje modaliteta koji će državama članicama olakšati prijenos dijelova njihovih emisijskih kvota i povećati transparentnost tih prijenosa, kao i za donošenje mjera i provođenje odredaba koje se odnose na registre i središnjeg administratora. Budući da su te mjere općenitog karaktera, namijenjene za izmjenu elemenata ove Odluke koji nisu ključni, dopunjujući je novim elementima koji nisu ključni, one moraju biti donesene u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom, predviđenim u članku 5.a Odluke 1999/468/EZ.
- (34) Budući da ciljeve ove Odluke ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego ih se zbog opsega i učinaka ove Odluke može na bolji način ostvarivati na razini Zajednice, Zajednica može donositi mjere u skladu s načelom supsidijarnosti određenim u članku 5. Ugovora. U skladu s načelom proporcionalnosti određenom u tom članku, ova Odluka ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva,

(1) SL L 49, 19.2.2004., str. 1.

(2) SL L 140, 5.6.2009., str. 16.

(3) SL L 184, 17.7.1999., str. 23.

DONIJELI SU OVU ODLUKU:

Članak 1.

Predmet

Ovom Odlukom utvrđuje se minimalni doprinos država članica u ispunjavanju obveze Zajednice u pogledu smanjivanja emisija stakleničkih plinova za razdoblje od 2013. do 2020., za emisije stakleničkih plinova obuhvaćene ovom Odlukom te pravila o ostvarivanju tih doprinosa i njihovom ocjenjivanju.

Ova Odluka također utvrđuje i odredbe za procjenjivanje i provođenje strožih obveza Zajednice u pogledu smanjenja emisija, za više od 20 %, koje stupaju na snagu nakon što Zajednica odobri međunarodni sporazum o klimatskim promjenama i koje će dovesti do većih smanjenja emisija od onih koja se zahtijevaju člankom 3., na što ukazuje i obveza smanjenja za 30 % koja je potvrđena na zasjedanju Europskog vijeća u ožujku 2007.

Članak 2.

Definicije

Za potrebe ove Odluke, primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „Emisije stakleničkih plinova” znači emisije ugljikovog dioksida (CO₂), metana (CH₄), didušikovog oksida (N₂O), fluoriranih ugljikovodika (HFC), perfluoriranih ugljikovodika (PFC) i sumporovog haksafloorida (SF₆) iz kategorija navedenih u Prilogu I., izražene u tonama ekvivalenta ugljikovog dioksida, kako je utvrđeno u skladu s Odlukom br. 280/2004/EZ, isključujući emisije stakleničkih plinova na koje se odnosi Direktiva 2003/87/EZ.
2. „Godišnja emisijska kvota” znači maksimalna godišnja količina dopuštenih emisija stakleničkih plinova u godinama od 2013. do 2020., kako je navedeno u članku 3. stavku 2.

Članak 3.

Razine emisija za razdoblje od 2013. do 2020.

1. Svaka država članica mora do 2020. godine ograničiti svoje emisije stakleničkih plinova najmanje za postotak utvrđen za tu državu članicu u Prilogu II. ovoj Odluci u odnosu na njezine emisije 2005. godine.
2. Podložno stavcima 3., 4. i 5. ovog članka i članku 5., svaka država članica s negativnim ograničenjem u skladu s Prilogom II. osigurava, između ostalog koristeći fleksibilne mogućnosti predviđene ovom Odlukom, da njezine emisije stakleničkih plinova 2013. godine ne budu iznad prosječnih godišnjih emisija stakleničkih plinova tijekom 2008., 2009. i 2010. godine, o kojima su dostavljena verificirana izvješća u skladu s Direktivom 2003/87/EZ i Odlukom br. 280/2004/EZ.

Podložno stavcima 3., 4. i 5. ovog članka i članku 5., svaka država članica s pozitivnim ograničenjem u skladu s Prilogom II. osigurava, koristeći između ostalog fleksibilne mogućnosti predviđene ovom Odlukom, da njezine emisije stakleničkih plinova 2013. godine ne prekorače razine definirane linearnom putanjom koja započinje 2009. godine, na temelju njezinih prosječnih emisija stakleničkih plinova tijekom 2008., 2009. i 2010., o kojima je dostavljeno verificirano izvješće u skladu s Direktivom 2003/87/EZ i Odlukom br. 280/2004/EZ, i završava 2020. godine na graničnoj vrijednosti koja je za tu državu članicu navedena u Prilogu II.

Podložno stavcima 3., 4. i 5. ovog članka i članku 5., svaka država članica svake godine linearno smanjuje svoje emisije stakleničkih plinova, koristeći između ostalog fleksibilne mogućnosti predviđene ovom Odlukom, kako bi osigurala da njezine emisije ne prekorače graničnu vrijednost u 2020. godini, koja je za nju navedena u Prilogu II.

Kada relevantni revidirani i verificirani podaci o emisijama budu dostupni, u roku od šest mjeseci treba donijeti mjere za utvrđivanje godišnjih emisijskih kvota za razdoblje od 2013. do 2020., izraženih u tonama ekvivalenta ugljikovog dioksida.

Te mjere, namijenjene izmjeni nebitnih elemenata ove Odluke njezinim dopunjavanjem, usvajaju se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom navedenim u članku 13. stavku 2.

3. Tijekom razdoblja od 2013. do 2019. države članice mogu iz sljedeće godine prenijeti količinu koja ne prelazi 5 % njihovih godišnjih emisijskih kvota. Ako emisije stakleničkih plinova neke države članice budu ispod razine njezinih godišnjih emisijskih kvota, uzimajući u obzir fleksibilne mogućnosti u skladu s ovim stavkom i stavcima 4. i 5., ona dio svojih godišnjih emisijskih kvota koje su joj dodijeljene za određenu godinu i koje premašuju razinu njezinih emisija stakleničkih plinova u toj godini može prenositi u sljedeće godine, sve do 2020. godine.

Država članica može zatražiti povećanu stopu prijenosa koja prelazi 5 % emisija 2013. i 2014. godine u slučaju da tijekom tih godina ekstremni meteorološki uvjeti dovedu do bitno povećanih emisija stakleničkih plinova u usporedbi s godinama tijekom kojih vladaju normalni meteorološki uvjeti. U tu svrhu država članica Komisiji podnosi izvješće kojim će potkrijepiti svoj zahtjev. U roku od tri mjeseca Komisija odlučuju može li se odobriti povećani prijenos.

4. Država članica može na druge države članice prenijeti do 5 % svojih godišnjih emisijskih kvota za određenu godinu. Tu količinu država članica koja ju je preuzela može koristiti za ispunjavanje svojih obveza u skladu s ovim člankom za tu godinu ili za bilo koju godinu nakon toga sve do 2020. Država članica ne može prenijeti bilo koji dio svojih godišnjih emisijskih kvota ako u vrijeme prijenosa ne ispunjava zahtjeve ove Odluke.

5. Država članica može na druge države članice prenijeti onaj dio svojih godišnjih emisijskih kvota koji premašuje njezine emisije stakleničkih plinova u danj godini, uzimajući u obzir fleksibilne mogućnosti u skladu s člancima 3. i 4. Tu količinu kvota država članica koja ih je preuzela može koristiti za ispunjavanje svojih obveza u skladu s ovim člankom za tu godinu ili za bilo koju godinu nakon toga sve do 2020. Država članica ne može prenijeti bilo koji dio svojih godišnjih emisijskih kvota ako u vrijeme prijenosa ne ispunjava zahtjeve ove Odluke.

6. Da bi se prijenosi koji se spominju u stavcima 4. i 5. olakšali i da bi se povećala njihova transparentnost, treba donijeti mjere kojima se utvrđuju modaliteti takvih prijenosa.

Te mjere, namijenjene izmjeni nebitnih elemenata ove Odluke njezinim dopunjavanjem, usvajaju se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom navedenim u članku 13. stavku 2.

Članak 4.

Energetska učinkovitost

1. Do 2012. Komisija ocjenjuje i podnosi izvješće o napretku Zajednice i njezinih država članica u ispunjenju cilja smanjenja potrošnje energije za 20 % do 2020. godine, u usporedbi s projekcijama za 2020., kako je navedeno u Akcijskom planu za energetska učinkovitost koji je predstavljen u Komunikaciji Komisije od 19. listopada 2006.

2. Prema potrebi, posebno da bi se pomoglo državama članicama u ostvarivanju njihovog doprinosa ispunjavanju obveze Zajednice u pogledu smanjenja emisija stakleničkih plinova, Komisija do 31. prosinca 2012. predlaže pojačane ili nove mjere za brža poboljšanja energetske učinkovitosti.

Članak 5.

Korištenje jedinica iz projektnih aktivnosti

1. Države članice mogu za ispunjavanje svojih obveza u skladu s člankom 3. koristiti sljedeće emisijske jedinice za smanjenje emisija stakleničkih plinova:

- (a) jedinice ovjerenih smanjenja emisija (CER) i jedinice smanjenja emisija (ERU), izdane za smanjenja emisija do 31. prosinca 2012., koje se mogu koristiti u okviru sustava Zajednice tijekom razdoblja od 2008. do 2012. godine;
- (b) jedinice CER i ERU izdane do 1. siječnja 2013. za smanjenja emisija iz projekata registriranih prije 2013. godine, koje se mogu koristiti u okviru sustava Zajednice tijekom razdoblja od 2008. do 2012. godine;
- (c) jedinice CER izdane za smanjenja emisija ostvarena iz projekata provedenih u najnerazvijenijim zemljama u razvoju (LDC), koje se mogu koristiti u okviru sustava Zajednice tijekom razdoblja od 2008. do 2012. godine, dok te zemlje ne ratificiraju relevantni sporazum sa Zajednicom ili do 2020., ovisno o tome što bude ranije;

- (d) privremene jedinice CER (tCER) ili dugoročne jedinice CER (lCER) iz projekata pošumljavanja i ponovnog pošumljavanja, pod uvjetom da se u slučajevima kad država članica iskoristi jedinice tCER ili lCER za ispunjavanje svojih obveza u skladu s Odlukom Vijeća 2002/358/EZ⁽¹⁾ za razdoblje 2008. do 2012. ta država članica obveže da će te jedinice kontinuirano zamjenjivati jedinicama tCER, lCER, ili drugim jedinicama koje važe u skladu s Kyotskim protokolom, prije datuma isteka jedinica tCER ili lCER, te da se isto tako obveže da će jedinice tCER ili lCER iskoristiti u skladu s ovom Odlukom kontinuirano zamjenjivati jedinicama tCER, lCER ili drugim jedinicama koje se mogu upotrijebiti za ispunjavanje tih obveza prije datuma isteka jedinica tCER ili lCER. Kada se za zamjenu koriste jedinice tCER ili lCER, država članica isto tako mora kontinuirano zamjenjivati te jedinice tCER ili lCER prije nego prestanu važiti, sve dok ne budu zamijenjene jedinicama koje važe neograničeno.

Države članice trebaju osigurati da njihove politike za kupovinu tih jedinica potiču nepristranu geografsku raspodjelu projekata i postizanje međunarodnog sporazuma o klimatskim promjenama.

2. Dodatno uz stavak 1. i u slučaju da pregovori o međunarodnom sporazumu o klimatskim promjenama ne budu zaključeni do 31. prosinca 2009., za provedbu svojih obveza u skladu s člankom 3. države članice mogu koristiti dodatne jedinice za smanjenje emisija stakleničkih plinova koje proizlaze iz projekata ili drugih aktivnosti za smanjivanje emisija u skladu sa sporazumima navedenim u članku 11.a stavku 5. Direktive 2003/87/EZ.

3. Pod uvjetom da se zaključi međunarodni sporazum o klimatskim promjenama naveden u članku 1., od 1. siječnja 2013. godine države članice mogu koristiti jedinice iz projekata u trećim zemljama samo ako su te zemlje ratificirale sporazum.

4. Godišnja količina jedinica koju svaka država članica može iskoristiti u skladu s člancima 1., 2. i 3. ne smije biti veća od 3 % količine emisija stakleničkih plinova te države članice 2005. godine, uvećano za svaku količinu prenesenu u skladu sa stavkom 6.

5. Državama članicama s negativnim ograničenjem, ili s pozitivnim ograničenjem od najviše 5 %, kako je utvrđeno u Prilogu II., koje su navedene u popisu u Prilogu III., pored jedinica korištenih u skladu s člankom 4. odobrava se korištenje dodatnih jedinica u iznosu od 1 % njihovih verificiranih emisija iz 2005. iz projekata u najnerazvijenijim zemljama u razvoju (LDC) i malim otočnim državama u razvoju (SIDS), pod uvjetom da ispunjavaju jedan od četiri sljedeća uvjeta:

- (a) da izravni troškovi cjelokupnog paketa mjera iznose preko 0,70 % BDP-a, prema Procjeni utjecaja koju Komisija prilaže uz paket provedbenih mjera za ostvarenje ciljeva Europske unije vezanih za klimatske promjene i obnovljivu energiju za godinu 2020.;

⁽¹⁾ Odluka Komisije 2002/358/EZ od 25. travnja 2002. o odobravanju, u ime Europske zajednice, Kyotskog protokola uz Okvirnu konvenciju Ujedinjenih naroda o promjeni klime, i zajedničkom ispunjavanju obveza koje iz njega proizlaze (SL L 130, 15.5.2002., str. 1.).

- (b) da porast BDP-a, odnosno razlika između ciljne vrijednosti koja je stvarno utvrđena za predmetnu državu članicu i vrijednosti isplativog scenarija, prema procjeni utjecaja koju daje Komisija i koja je navedena u točki (a), bude najmanje 0,1 %;
- (c) da više od 50 % ukupnih emisija predmetne države članice obuhvaćenih ovom Odlukom čine emisije vezane za promet; ili
- (d) da je ciljna vrijednost predmetne države članice u pogledu obnovljive energije za 2020. godinu 30 % viša od vrijednosti utvrđene u Direktivi 2009/28/EZ.

6. Svake godine država članica može na drugu državu članicu prenijeti neiskorišteni dio svoje godišnje količine koji je jednak iznosu od 3 % utvrđenom u stavku 4. Ako država članica u godini dana ne iskoristi ukupnu količinu jedinica iz stavka 4., neiskorišteni dio te količine može prenijeti na sljedeće godine.

7. Osim toga, za ispunjavanje svojih obveza u pogledu smanjenja emisija država članica bez ikakvih količinskih ograničenja može koristiti jedinice iz projekata na razini Zajednice, izdane u skladu s člankom 24.a Direktive 2003/87/EZ.

Članak 6.

Izvješćivanje, ocjenjivanje napretka, izmjene i revizija

1. Izvješća koja države članice podnose u skladu s člankom 3. Odluke br. 280/2004/EZ uključuju sljedeće:
- (a) njihove godišnje emisije stakleničkih plinova koje proizlaze iz primjene članka 3.;
- (b) korištenje, geografsku raspodjelu i vrste jedinica, kao i kvalitativne kriterije koji se na njih primjenjuju u skladu s člankom 5.;
- (c) predviđeni napredak u ispunjavanju njihovih obveza u skladu s ovom Odlukom, uključujući informacije o nacionalnim politikama i mjerama, te nacionalne projekcije;
- (d) informacije o planiranim dodatnim nacionalnim politikama i mjerama predviđenim s ciljem ograničavanja emisija stakleničkih plinova u većoj mjeri od one koja je obvezna temeljem ove Odluke i s obzirom na provođenje međunarodnog sporazuma o klimatskim promjenama, kako je navedeno u članku 8.

2. U slučaju da država članica koristi jedinice koje operatori zbog vrste projekata iz kojih potječu ne mogu koristiti u okviru sustava Zajednice, ta država članica mora dati detaljno obrazloženje za korištenje takvih jedinica.

3. U izvješćima koja podnosi u skladu s člankom 5. stavcima 1. i 2., Komisija ocjenjuje je li napredak koji su ostvarile države članice dovoljan za ispunjenje njihovih obveza utvrđenih ovom Odlukom.

Pri tom ocjenjivanju uzima se u obzir napredak u politikama i mjerama Zajednice, te informacije dobivene od država članica u skladu s člankom 3. i člankom 5. Odluke br. 280/2004/EZ.

Svake dvije godine, počevši od izvješća o emisijama stakleničkih plinova za 2013. godinu, ta ocjena isto tako obuhvaća planirani napredak Zajednice u ispunjavanju njezine obveze smanjenja emisija i napredak država članica u ispunjenju njihovih obveza u skladu s ovom Odlukom.

4. U izvješću navedenom u stavku 3., Komisija ocjenjuje ukupnu provedbu ove Odluke, uključujući korištenje i kvalitetu CDM jedinica i potrebu za daljnjim zajedničkim, koordiniranim politikama i mjerama na razini Zajednice u sektorima obuhvaćenima ovom Odlukom, kako bi pomogla državama članicama u ispunjavanju njihovih obveza u skladu s ovom Odlukom, te prema potrebi daje i prijedloge.

5. U svrhu provođenja ove Odluke, Komisija prema potrebi predlaže izmjene Odluke 280/2004/EZ i donosi izmjene Odluke Komisije 2005/166/EZ⁽¹⁾ u skladu s aktima o izmjeni koji se primjenjuju od 1. siječnja 2013., posebno da bi se osiguralo sljedeće:

- (a) brže, učinkovito, transparentno i isplativo praćenje, izvješćivanje i verificiranje emisija stakleničkih plinova;
- (b) izrada nacionalnih projekcija emisija stakleničkih plinova iza 2020. godine.

Članak 7.

Korektivne mjere

1. Ako emisije stakleničkih plinova neke države članice prekorače godišnje emisijske kvote utvrđene u skladu s člankom 3. stavkom 2., uzimajući u obzir fleksibilne mogućnosti u skladu s člancima 3. i 5., primjenjuju se sljedeće mjere:
- (a) umanjene količine emisijskih kvota dodijeljenih toj državi članici za sljedeću godinu za količinu tih prekomjernih emisija, izraženu u tonama ekvivalenta ugljikovog dioksida i pomnoženu s koeficijentom umanjenja 1,08;
- (b) izrada korektivnog akcijskog plana u skladu sa stavkom 2. ovog članka; i
- (c) privremena suspenzija prava na prijenos dijela emisijskih kvota države članice i prava iz JI/CDM projekata na drugu državu članicu, dok predmetna država članica ne ispuni odredbe iz članka 3. stavka 2.

⁽¹⁾ Odluka Komisije 2005/166/EZ od 10. veljače 2005. o utvrđivanju pravila za provedbu Odluke br. 280/2004/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o mehanizmu za praćenje emisija stakleničkih plinova u Zajednici i za provedbu Kyotskog protokola (SL L 55, 1.3.2005., str. 57.).

2. Država članica na koju se odnosi stavak 1. mora u roku od tri mjeseca Komisiji dostaviti ocjenu i korektivni akcijski plan koji uključuje:

- (a) mjere koje će ta država članica primijeniti da bi ispunila posebne obveze u skladu s člankom 3. stavkom 2., dajući prednost domaćim politikama i mjerama i provedbi mjera na razini Zajednice;
- (b) vremenski plan provođenja tih mjera koji omogućuje ocjenjivanje napretka u provedbi na godišnjoj razini.

Komisija može izdati mišljenje o korektivnom akcijskom planu predmetne države članice.

Prije izdavanja tog mišljenja, Komisija može taj korektivni akcijski plan dati na uvid Odboru za klimatske promjene navedenom u članku 13. stavku 1., koji daje svoj komentar.

Članak 8.

Prilagodbe primjenjive nakon što Zajednica odobri međunarodni sporazum o klimatskim promjenama

1. U roku od tri mjeseca nakon što Zajednica potpiše međunarodni sporazum o klimatskim promjenama, koji će do 2020. dovesti do obveznih smanjenja emisija stakleničkih plinova za više od 20 % u odnosu na razine iz 1990. godine, što se odražava i u obvezi smanjenja od 30 % koju je Europsko Vijeće potvrdilo na zasjedanju 2007., Komisija će podnijeti izvješće u kojem će posebno ocijeniti sljedeće elemente:

- (a) vrstu mjera dogovorenih u okviru međunarodnih pregovora kao i obveze koje su preuzele druge razvijene zemlje u pogledu smanjenja emisija koja se mogu usporediti sa smanjenjima na razini Zajednice i obveze koje su preuzele gospodarski razvijene zemlje u razvoju u pogledu odgovarajućeg doprinosa smanjenjima u skladu sa svojim odgovornostima i mogućnostima;
- (b) implikacije međunarodnog sporazuma o klimatskim promjenama i, posljedično, opcije koje su potrebne na razini Zajednice da bi se ostvario pomak na ciljno smanjenje od 30 % na uravnotežen, transparentan i pravedan način, uzimajući u obzir aktivnosti provedene u prvom obvezujućem razdoblju prema Kyotskom protokolu;
- (c) konkurentnost industrija Zajednice s obzirom na rizike od istjecanja ugljika;
- (d) utjecaj međunarodnog sporazuma o klimatskim promjenama na druge gospodarske sektore unutar Zajednice;
- (e) utjecaj poljoprivrednog sektora Zajednice, uključujući rizik od istjecanja ugljika;

- (f) odgovarajuće modalitete za uključivanje emisija i uklanjanja vezanih uz korištenje zemljišta, prenamjenu korištenja zemljišta i šumarstvo u Zajednici;
- (g) pošumljavanje, ponovno pošumljavanje, sprečavanje deforestacije i degradacije šuma u trećim zemljama u slučaju uspostavljanja bilo kakvog međunarodno priznatog sustava u ovom kontekstu;
- (h) potrebu za dodatnim politikama i mjerama na razini Zajednice s obzirom na obveze Zajednice i pojedinačnih država članica u pogledu smanjivanja emisija stakleničkih plinova.

2. Na temelju izvješća navedenog u stavku 1. Komisija, prema potrebi, Europskom parlamentu i Vijeću upućuje zakonodavni prijedlog o izmjeni ove Odluke u skladu sa stavkom 1., s ciljem da akt o izmjeni u pogledu ispunjavanja obveza smanjivanja emisija u okviru toga sporazuma stupi na snagu nakon što Zajednica odobri međunarodni sporazum o klimatskim promjenama.

Takav se prijedlog mora temeljiti na načelima transparentnosti, gospodarske učinkovitosti i isplativosti, kao i pravednosti i solidarnosti pri raspodjeli mjera koje treba poduzeti svaka država članica.

3. Taj prijedlog prema potrebi omogućuje operaterima da pored emisijskih jedinica predviđenih ovom Direktivom koriste jedinice CER i ERU ili neke druge odobrene jedinice iz trećih zemalja koje su ratificirale međunarodni sporazum o klimatskim promjenama.

4. Prijedlog prema potrebi uključuje mjere koje će tijekom sljedećih godina državama članicama omogućiti korištenje neiskorištenog dijela dodatne količine koja se može iskoristiti i koja je navedena u stavku 3., ili prijenos neiskorištenog dijela te količine na drugu državu članicu.

5. Prijedlog prema potrebi isto tako uključuje sve druge mjere potrebne za postizanje obveznih smanjenja u skladu sa stavkom 1. na transparentan, uravnotežen i pravedan način, kao i provedbene mjere putem kojih će se državama članicama omogućiti korištenje dodatnih vrsta projektnih jedinica ili, prema potrebi, drugih mehanizama uspostavljenih u okviru međunarodnog sporazuma o klimatskim promjenama.

6. Na temelju pravila dogovorenih u sklopu međunarodnog sporazuma o klimatskim promjenama, Komisija predlaže da se u obveze Zajednice u pogledu smanjivanja emisija isto tako uključe emisije i uklanjanja vezani za korištenje zemljišta, prenamjenu korištenja zemljišta i šumarstvo, prema usklađenim modalitetima koji osiguravaju trajnost i ekološki integritet doprinosa vezanih za korištenje zemljišta, prenamjenu korištenja zemljišta i šumarstvo kao i točno praćenje i izračunavanje. Komisija ocjenjuje treba li u skladu s time prilagoditi raspodjelu aktivnosti koje obavljaju pojedine države članice.

7. Taj prijedlog uključuje i odgovarajuće prijelazne i suspenzivne mjere za razdoblje do stupanja na snagu međunarodnog sporazuma o klimatskim promjenama.

Članak 9.

Postupak u vezi s korištenjem zemljišta, prenamjenom korištenja zemljišta i šumarstvom u slučaju da se međunarodni sporazum o klimatskim promjenama ne zaključi

U slučaju da Zajednica do 31. prosinca 2010. ne odobri ni jedan međunarodni sporazum o klimatskim promjenama, države članice mogu navesti svoje namjere u pogledu uključivanja korištenja zemljišta, prenamjene korištenja zemljišta i šumarstva u obvezu smanjenja emisija na razini Zajednice, uzimajući u obzir metodologije u okviru rada koji se obavlja u kontekstu UNFCCCa. Uzimajući u obzir te namjere država članica, Komisija do 30. lipnja 2011. ocjenjuje modalitete za uključivanje emisija i uklanjanja emisija iz aktivnosti povezanih s korištenjem zemljišta, prenamjenom korištenja zemljišta i šumarstvom u obveze Zajednice u pogledu smanjenja emisija, osiguravajući trajnost i ekološki integritet doprinosa vezanih uz korištenje zemljišta, prenamjenu korištenja zemljišta i šumarstvo kao i točno praćenje i izračunavanje, te prema potrebi dati prijedlog s ciljem da predloženi akt stupi na snagu počevši od 2013. godine. U svojoj ocjeni Komisija razmatra treba li u skladu s time prilagoditi raspodjelu aktivnosti koje obavljaju pojedine države članice.

Članak 10.

Promjene područja primjene Direktive 2003/87/EZ i primjena njezinog članka 24.a

Maksimalna količina emisija za svaku državu članicu u skladu s člankom 3. ove Odluke prilagođava se u skladu s količinom:

- (a) emisijskih jedinica za emisije stakleničkih plinova izdanih u skladu s člankom 11. Direktive 2003/87/EZ, koja proizlazi iz promjene u opsegu izvora u skladu s tom Direktivom, nakon što Komisija konačno odobri nacionalne planove raspodjele kvota za razdoblje od 2008. do 2012. u skladu s Direktivom 2003/87/EZ;
- (b) emisijskih jedinica ili jedinica izdanih državama članicama u skladu s člancima 24. i 24.a Direktive 2003/87/EZ za smanjenja emisija obuhvaćenih ovom Odlukom;
- (c) emisijskih jedinica za emisije stakleničkih plinova iz postrojenja koja su isključena iz sustava Zajednice u skladu s člankom 27. Direktive 2003/87/EZ za vrijeme dok su isključena.

Komisija objavljuje podatke proizašle iz te prilagodbe.

Članak 11.

Registri i središnji administrator

1. Registri Zajednice i njezinih država članica, uspostavljeni u skladu s Odlukom br. 280/2004/EZ, osiguravaju točan obračun transakcija u skladu s ovom Odlukom. Te informacije moraju biti dostupne javnosti.

2. Središnji administrator, imenovan u skladu s člankom 20. Direktive 2003/87/EZ, preko nezavisnog dnevnika transakcija obavlja automatsku provjeru svake transakcije u skladu s ovom Odlukom i, prema potrebi, blokira transakcije u svrhu sprečavanja nepravilnosti. Te informacije moraju biti dostupne javnosti.

3. Mjere potrebne za provedbu stavaka 1. i 2. donosi Komisija.

Te mjere, namijenjene izmjeni nebitnih elemenata ove Odluke njezinim dopunjavanjem, usvajaju se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom navedenim u članku 13. stavku 2.

Članak 12.

Izmjene Uredbe (EZ) br. 994/2008

U svrhu provedbe ove Odluke Komisija donosi izmjene Uredbe Komisije (EZ) br. 994/2008 od 8. listopada 2008. o standardiziranom i zaštićenom sustavu registara u skladu s Direktivom 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te Odlukom br. 280/2004/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾.

Članak 13.

Postupak odbora

1. Komisiji pomaže Odbor za klimatske promjene uspostavljen temeljem članka 9. Odluke br. 280/2004/EZ.

2. Pri upućivanju na ovaj stavak, primjenjuju se članci 5.a stavci 1. do 4. i članak 7. Odluke 1999/468/EZ, uzimajući u obzir odredbe njezinog članka 8.

Članak 14.

Izvjешće

Komisija sastavlja izvješće u kojem ocjenjuje provedbu ove Odluke. U tom izvješću također ocjenjuje utjecaje ove Odluke na tržišno natjecanje na nacionalnoj razini, na razini Zajednice i na međunarodnoj razini. Komisija svoje izvješće predaje Europskom parlamentu i Vijeću do 31. listopada 2016., ako je potrebno zajedno s prijedlozima, posebno o tome je li primjereno diferencirati nacionalne ciljeve za razdoblje nakon 2020. godine.

⁽¹⁾ SL L 271, 11.10.2008., str. 3.

*Članak 15.***Stupanje na snagu**

Ova Odluka stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

*Članak 16.***Adresati**

Ova je Odluka upućena državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 23. travnja 2009.

Za Europski parlament
Predsjednik
H.-G. PÖTTERING

Za Vijeće
Predsjednik
P. NEČAS

*PRILOG I.***KATEGORIJE NAVEDENE U ČLANKU 2. STAVKU 1. OVE ODLUKE, KAKO SU DETALJNIJE NAVEDENE U
PRILOGU I. KATEGORIJE 1. DO 4. I 6., ODLUKE 2005/166/EZ**

Energija

— sagorijevanje goriva,

— fugitivne emisije iz goriva,

Industrijski procesi

Korištenje otapala i drugih proizvoda

Poljoprivreda

Otpad

PRILOG II.

OGRANIČENJA EMISIJA STAKLENIČKIH PLINOVA DRŽAVA ČLANICA U SKLADU S ČLANKOM 3.

	Ograničenja emisija stakleničkih plinova država članica za 2020. godinu u odnosu na razine emisija stakleničkih plinova 2005. godine
Belgija	- 15 %
Bugarska	20 %
Češka	9 %
Danska	- 20 %
Njemačka	- 14 %
Estonija	11 %
Irska	- 20 %
Grčka	- 4 %
Španjolska	- 10 %
Francuska	- 14 %
Italija	- 13 %
Cipar	- 5 %
Latvija	17 %
Litva	15 %
Luksemburg	- 20 %
Mađarska	10 %
Malta	5 %
Nizozemska	- 16 %
Austrija	- 16 %
Poljska	14 %
Portugal	1 %
Rumunjska	19 %
Slovenija	4 %
Slovačka	13 %
Finska	- 16 %
Švedska	- 17 %
Ujedinjena Kraljevina	- 16 %

*PRILOG III.***DRŽAVE ČLANICE NAVEDENE U ČLANKU 5. STAVKU 5.**

Belgija

Danska

Irska

Španjolska

Italija

Cipar

Luksemburg

Austrija

Portugal

Slovenija

Slovačka

Finska

Švedska
